Εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνθένδε εἴτε ἀποδιδράσκειν	Αν, ενώ σκοπεύαμε από εδώ είτε να δραπετεύσουμε
εἴθ᾽ ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο	είτε, όπως (αλλιώς) πρέπει να ονομάσουμε αυτή την πράξη,
ἐλθόντες οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως	αφού έρχονταν οι νόμοι (και) και οι δημόσιες αρχές,
ἐπιστάντες,	κι αφού στέκονταν μπροστά μας
ἔροιντο·	(μας) ρωτούσαν:
Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, τί ἔχεις ἐν νῷ ποιεῖν;	Πες μου, Σωκράτη, τι έχεις στο νου (σου) να κάνεις;
ἄλλο τι	Κάτι άλλο (έχεις στο μυαλό σου)
ἢ τούτῳ τῷ ἔργῳ ᾧ ἐπιχειρεῖς	ή μ' αυτή την ενέργεια, που επιχειρείς,
διανοῇ τούς τε νόμους ἡμᾶς ἀπολέσαι	σκέφτεσαι να καταστρέψεις και τους νόμους, εμάς,
καὶ σύμπασαν τὴν πόλιν	και ολόκληρη (ανεξαιρέτως) την πόλη,
τὸ σὸν μέρος;	όσο περνάει από το χέρι σου;
Ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε (εἶναι) εἶναι ἔτι	Ή σου φαίνεται ότι είναι δυνατό να υπάρχει ακόμη
καὶ μὴ ἀνατετράφθαι ἐκείνην τὴν πόλιν,	και να μην έχει (ήδη) καταλυθεί εκείνη η πόλη,
ἐν ᾗ ἂν αἱ γενόμεναι δίκαι μηδὲν ἰσχύωσιν	στην οποία τυχόν οι δικαστικές αποφάσεις δεν έχουν καμμία ισχύ,
ἀλλὰ ἄκυροί τε γίγνωνται καὶ διαφθείρωνται ὑπὸ ἰδιωτῶν;	αλλά ακυρώνονται και καταργούνται από απλούς πολίτες;
Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρίτων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα;	Τί θα πούμε, Κρίτωνα, σ' αυτά και σε άλλα τέτοια (ερωτήματα);
Πολλὰ γὰρ ἄν ἔχοι τις εἰπεῖν,	Γιατί πολλά θα μπορούσε κανείς να πει,
ἄλλως τε καὶ ῥήτωρ,	και ιδιαίτερα ένας ρήτορας,

ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου	υπέρ αυτού του νόμου, που κινδυνεύει να καταλυθεί,
ὃς προστάττει εἶναι κυρίας τὰς δίκας τὰς δικασθείσας.	ο οποίος προστάζει να είναι έγκυρες οι δικαστικές αποφάσεις.
Ἢ ἐροῦμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι	Ή θα πούμε σ’ αυτούς ότι
« Ἡ γὰρ πόλις ἠδίκει ἡμᾶς	«Η πόλη (μας) πράγματι μας αδικούσε
καὶ οὐκ ἔκρινεν ὀρθῶς τὴν δίκην;»	και δεν έβγαλε σωστή δικαστική απόφαση;»
Ταῦτα ἢ τί ἐροῦμεν;	Αυτά, ή τί (άλλο) θα πούμε;